

Marie och Charlie

När jag köpte Charlie, Gatefields Svarte Petter för snart 10 år sen så hade jag egentligen ingen aning om vad jag ville med mitt hundägande. Jag skaffade helt enkelt en vän, en ny familjemedlem. Charlie är min första hund och han har som många andra fått utstå en massa "första hund" fel i all träning, både vardagslydnad och tävlingsträning.

Under hans första levnadsår hade jag ingen tanke på träning i annan form än ren vardagslydnad. Vi besökte bara några inofficiella utställningar men ställde till slut även ut officiellt och han har fått ett CK på Lilla Stockholm.

Sen kände jag väl inte riktigt att utställning var min grej och vi började titta lite på tävlingslydnad. Tyvärr hamnade vi hos en instruktör som använde väldigt tråkiga metoder och mer krav än belöning för rätt beteende. Det blev en rätt tråkig start för vår lydnadsträning men fick sen tack vare Tomas Mohlin på ett lydnadsläger se resultatet av att ha bra belöningar.

När andra deltagare blev filmade i momenten blev Charlie och jag filmade under belöningen. Vilket för oss blev en omvälvande förändring.

Vi fortsatte vår lydnadsträning och efter rätt många tävlingar så fick vi till slut vårt LPI.

Under tiden av lydnadsträning så började vi även med agility, något vi började med bara för att jag ville träna något som var helt kravlöst och bara skulle vara kul.

Jag hade inga som helst tävlingsambitioner. Men efter att på flera kurser faktiskt vunnit kursavslutningarna (kurserna slutar oftast med en tävling) så började väl tanken gro lite i att vi kanske skulle våga oss ut på en tävling även här.

Vi gjorde vår första start på Collie SM 2004 och ingen var mer förvånad än jag när vi faktiskt slutade som Nr 2. En fantastisk känsla! Vi startade även i lydnaden och kom på en 3:e placering i LKI. Det var en både mycket stolt och glad förare som åkte hem från den tävlingen.

Detta gjorde så klart att vi gav oss ut på flera tävlingar. Det har tagit några år och har egentligen handlat mer om min träning än om Charlies. Agility ser väldigt enkelt ut men kräver en hel del av föraren för att visa och hitta rätt väg i tid för hunden. Idag har vi tagit oss upp till Agilityklass 3 och vi har en uppflyttningspinne i Hoppklass 2. Anledningen till att vi kommit längre i Agilityklass än i Hoppklass är vår brist på fart. Charlie är väldigt hindersäker men vår brist är farten. Även om vi nollar klarar vi inte riktigt idealtiderna i hoppklass.

I agilityklass har vi kommit dit vi kan, vi har inte så mycket mer att hämta. Konkurrenten av snabba Border Collies är för stor och så mycket klarar vi inte att öka farten. Jag är absolut inte besviken över det utan snarare stolt över att vi tagit oss upp i klass 3. I Hoppklass så är vårt mål att jag ska kunna öka motivation och fart så att vi kan plocka dom sista pinnarna i hoppklass 2 för att även här bli uppflyttade i klass 3.

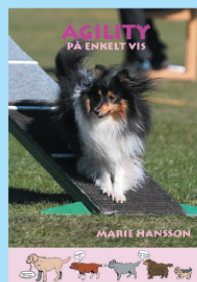
Min ambition med Charlies tävlande handlar numer egentligen mer om hans välbefinnande än om mina mål. Så länge Charlie visar att han älskar att träna och tävla kommer han att få starta. Eftersom jag nu också tävlar med en yngre hund så kommer även Charlie befinna sig på både tränings och tävlingsbanor och då kör jag självklart även honom så länge han visar att han vill och orkar.

I lydnaden så har vi startat i LKII men eftersom vi hade rätt stora problem med ljud och då menar jag skall och inte pip, så har jag inte riktigt haft motivation till att träna om honom för tävling. Dock tränar vi både en hel del lydnad och spår. Handen på hjärtat så kan jag i.o.f.s. se att han är mycket bättre på lydnad idag när vi bara tränar än vad han var när vi faktiskt tävlade, så vem vet.. Kanske dammar vi av oss och tävlar en LKII igen... men det får tiden utvisa. Så långa både han och jag tycker att det är roligt så fortsätter vi i alla fall träningen... och än så länge, trots sina snart 10 år visare han ingen avmattning på varken vilja eller ork.

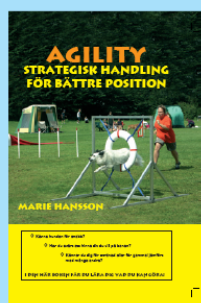
Marie Åkerlund & Charlie

BÖCKER AV MARIE HANSSON

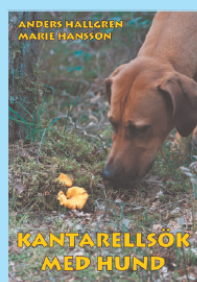
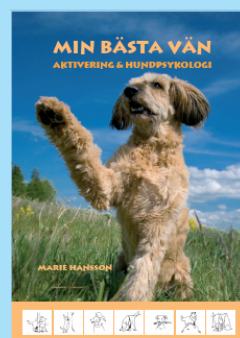
AGILITY PÅ ENKELT VIS. För hundägaren som inte är träningsvan och för hunden som tycker agility är svårt. Du får en unik vägledning i att motivera och lära din hund agility. 148 sidor
Pris: 224:-

AGILITY STARTER. Den här boken handlar bara om starter i agility! Hur man får kontroll över hunden, ger den fokus och fart i startögonblicket. Hur man anpassar startsättet till olika banor. 107 sidor
Pris: 199:-

AGILITY - STRATEGISK HANDLING. Här får du lära dig alla knep om hur du kan föra hunden på banan, även om den är för snabb för dig! Om att få hunden självgående och självständig. 130 sidor
Pris: 224:-

MIN BÄSTA VÄN. Nästan 50.000 ex sålda!
Omättligt populär av tre skäl: • Väldigt lättläst.
• Grunderna i uppfostran med mjuk ideologi.
• Massor med tips för rolig aktivitet. 176 sidor (omarbetad 2007)
Pris: 224:-

KANTARELLSÖK MED HUND. Prata om att förena nytta med nöje! Du får kantarellerna och hunden får nyttigt mental stimulans och nästan alla hundar älskar nosarbete! Läs om exakt hur du ska träna. 92 sidor (omarbetad 2009)
Pris: 199:-

www.jycke-tryck.se

Frida och Selma

Jag heter Frida och är 15 år. Jag bor i Halmstad ute på landet med min mamma, en katt, två hundar och ett marsvin. En av hundarna är min och hon är en korthårig collie som är 4 år och som heter Selma.

Vi har haft hund sen jag föddes men Selma är min första alldeles egna hund.

Selma och jag tävlar i agility och lydnad.

I agility är vi i klass 1 och har två pinnar (i agilityklass). I lydnaden tävlar vi numera i klass III. Selma har även tävlats i bruks. Är nu i högre klass spår men det är mamma som tävlar henne där, för jag tycker inte det är så kul med spår.

Vi började med agility när Selma var lite mer än ett år för att det såg så himla kul ut. Jag hade också hade hört att man blev tightare med hunden och får ett ännu bättre samarbete. Vi är ett gäng kompisar som tränar på brukshundsklubben i Halmstad. Vi tränar ungefär en gång i veckan., men jag har också några hinder hemma i trädgården.

Lydnaden började jag med när hon var ett halvår, kanske. Bara pyttesmå korta pass, för att vi inte skall tröttna. Uppfödaren Yvonne hjälpte oss mycket med grunderna och gav oss många tips. Lydnads klass I tävlade vi i tre gånger. Mamma gjorde det än gång och jag två gånger och vi fick över 160 poäng varje gång så vi fick LPI.

I lydnads klass II behövdes det två gånger innan vi blev

uppflyttade. Sen började vi träna på III:ans moment.

Freestyle har vi också testat på men det är inget vi tävlar i. Vi gör det bara för det är så skoj.

Jag tycker det är roligast med agility. Det är lite mer fart och fläkt i den grenen. Det tror jag att Selma också tycker för hon älskar att springa och jaga bollar och allt sådant.

Mitt närmsta mål i agilityn är att bli uppflyttad till klass 2 i både hopp- och agilityklass i agilityn. I lydnaden vill jag gärna klara lydnadsklass III.

Frida Olsson & Selma

Chefvet. Inger Linderöth, auktoriserad ögonlysare

DJURSJUKHUSET

AB Djursjukhuset Karlstad
Stallplatsvägen 2 (Färjestad)
654 65 KARLSTAD

BEREDSKAP DYGNET RUNT / 054 17 52 50 / WWW.DJURSJUKHUSETKARLSTAD.SE